

Folkhälsomyndigheten

Betydelsen av stimulansmedel för suicidförebyggande arbete

Rapport från två utvärderingar

Denna titel kan laddas ner från www.folkhalsomyndigheten.se/publikationer-och-material/

En del av våra titlar går även att beställa som ett tryckt exemplar, se [kundtjänst och köpvillkor](#)

Citera gärna Folkhälsomyndighetens texter, men glöm inte att uppge källan. Bilder, fotografier och illustrationer är skyddade av upphovsrätten. Det innebär att du måste ha upphovspersonens tillstånd att använda dem.

© Folkhälsomyndigheten, 2025.

Artikelnummer: 25050–2

Om publikationen

Folkhälsomyndigheten och Socialstyrelsen har åren 2020 till 2025 ett särskilt uppdrag från regeringen att följa, utvärdera och stödja genomförandet av statens insatser inom området psykisk hälsa och suicidprevention. Myndigheterna ska följa utvecklingen av insatserna och utvärdera resultaten i kommuner och regioner. Detta i linje med de syften och den inriktning som anges i överenskommelsen mellan staten och Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) om insatser för att stärka psykisk hälsa och motverka psykisk ohälsa. Studierna grundar sig också i det tidigare regeringsuppdraget Stöd till kunskapsutveckling.

Syftet med den här rapporten är att redovisa resultaten från två utvärderingar av hur statliga stimulansmedel för arbetet med suicidprevention under 2020–2022 har påverkat det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner. Båda studierna visar att stimulansmedlen har fungerat som en motor för att initiera, utveckla och förstärka det suicidförebyggande arbetet. Resultaten kan bidra till fortsatt dialog om hur nationella satsningar bäst kan utformas för att ge stöd i praktiken.

Rapporten riktar sig dels till de politiker som fattar beslut om utdelning av statliga stimulansmedel, dels till beslutsfattare och profession inom området suicidprevention i län, regioner och kommuner.

De två studierna har genomförts som ett samverkansprojekt mellan Folkhälsomyndigheten och Högskolan Dalarna och Karlstads universitet. Ansvariga för projektet från Högskolan Dalarna var Maria Fjellfeldt, docent och universitetslektor i socialt arbete, och Charlotte Roos, forskare vid institutionen för hälsa och välfärd. Ansvariga för projektet från Karlstads universitet var Johanna Gustavsson, universitetslektor och docent i riskhantering, och Victoria Lönnfjord, lektor i socialt arbete.

Från Folkhälsomyndigheten har Eija Airaksinen, Karin Guldbrandsson, Karin Liljeberg Trotzig, Jenny Telander, Amanda Ternstedt och Marjan Vaez, utredare vid Enheten för psykisk hälsa och suicidprevention deltagit, med Johanna Ahnquist som ansvarig enhetschef.

Folkhälsomyndigheten

Josefin P. Jonsson

Avdelningschef, Avdelningen för livsvillkor och levnadsvanor

Innehåll

Sammanfattning	6
Stimulansmedlen har varit viktiga för det suicidpreventiva arbetet	6
Omfattning och metod	6
The importance of incentives for suicide prevention work.....	7
The stimulus funds have been important for suicide prevention work	7
Scope and method.....	7
Bakgrund.....	9
Syfte	10
Frågeställningar.....	10
Metod.....	11
Högskolan Dalarna	11
Karlstads universitet	11
Resultat.....	12
Struktur och organisation	12
Tydligare organisation och betydelsen av länssamordnare.....	12
Viss integrering med arbetet med psykisk hälsa.....	12
Från dokument till handling	13
Samverkan har främjats	13
Insatser.....	14
Mer kompetensutveckling och fler riktade insatser	14
Insatser för att begränsa medel och metoder för suicid används sällan.....	14
Sociala skillnader beaktas i fördelningen av stimulansmedel	14
Effekter	15
Oklart om stimulansmedel bidragit till uppföljning och utvärdering	15
Avslutande kommentarer	16
Stimulansmedlen som motor för förändring.....	16
Vägen framåt – behov av långsiktighet.....	16
Sammanfattande reflektion	16
Referenser.....	17

Sammanfattning

Två studier har undersökt hur det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner har påverkats av de statliga stimulansmedel som 2020–2022 riktades till området suicidprevention. Resultatet visar att stimulansmedlen har varit viktiga. Intervjupersonerna i båda studierna vill dock se fleråriga överenskommelser och stabila ramar för att långsiktigt integrera suicidprevention i den ordinarie verksamheten och för att kunna behålla nyckelpersoner och etablerade arbetssätt.

Stimulansmedlen har varit viktiga för det suicidpreventiva arbetet

Sammantaget tyder studierna på att de statliga stimulansmedlen kan ha bidragit till:

- en mer strukturerad och samordnad organisation av det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner, med länssamordnaren som central aktör
- fler och uppdaterade handlingsplaner och andra dokument som rör suicidförebyggande arbete
- mer samverkan mellan regioner, kommuner och civilsamhället, och därmed bättre förutsättningar för ett brett och uthålligt suicidförebyggande arbete
- fler utbildningar till personal inom hälso- och sjukvården och andra yrkesgrupper som kan möta suicidnära personer, samt till allmänheten
- bättre stöd till efterlevande, fler tidiga insatser för unga och tydligare rutiner för omhändertagande av suicidnära personer.

Det suicidförebyggande arbetet och arbetet med psykisk hälsa har närmast sig varandra, men det är oklart i vilken mån det beror på stimulansmedlen. Det är också oklart om stimulansmedlen har bidragit till mer uppföljning eller utvärdering av det suicidförebyggande arbetet.

Det är ovanligt med konkreta insatser för att begränsa tillgången till medel och metoder för suicid, trots att sådana insatser har ett starkt vetenskapligt stöd. Många kommuner skulle behöva mer stöd i att välja och utforma sådana insatser.

Omfattning och metod

Den ena studien, från Högskolan Dalarna, bygger på analys av handlingsplaner för suicidprevention och nationella enkätdata i tolv län samt intervjuer från två län och fyra kommuner. Den andra studien, från Karlstads universitet, består av en fördjupad fallstudie i Värmlands län, region och 16 kommuner, och bygger på data från en årlig länsenkät om suicidprevention samt intervjuer med nyckelpersoner inom det suicidförebyggande arbetet i länet.

The importance of incentives for suicide prevention work

Two studies have examined how suicide prevention work in counties, regions, and municipalities has been affected by the Swedish government stimulus funds that were directed to the area of suicide prevention in 2020–2022. The results show that the stimulus funds have been important. However, the interviewees in both studies want to see multi-year agreements and stable frameworks for the long-term integration of suicide prevention into regular operations and the retention of key people and established working methods.

The stimulus funds have been important for suicide prevention work

Overall, the studies show that the government stimulus funds may have contributed to:

- a more structured and coordinated organization of suicide prevention work in counties, regions, and municipalities, with the county coordinator as a central figure
- more updated action plans and other documents related to suicide prevention work
- more collaboration between regions and municipalities and civil society, and thus better conditions for broad and sustainable suicide prevention work
- more training for health and medical staff and other professional groups who may encounter suicidal people, as well as for the general public
- better support for survivors, more early interventions for young people, and clearer routines for caring for suicidal people.

Suicide prevention work and mental health work have become closer, but it is unclear to what extent this is due to the stimulus funds. It is also unclear whether the stimulus funds have contributed to more follow-up or evaluation of suicide prevention work.

Concrete efforts to limit access to means and methods of suicide are rare, despite the strong scientific support for such efforts. Many municipalities would need more support in selecting and designing such efforts.

Scope and method

The study from Dalarna University is based on the analysis of suicide prevention action plans and national survey data in twelve counties, as well as interviews from two counties and four municipalities. Karlstad University conducted an in-depth case study in Värmland County, which is based on data from an annual county

survey on suicide prevention as well as interviews with key people in suicide prevention work in the county.

Bakgrund

Suicid är ett globalt folkhälsoproblem som varje år leder till uppskattningsvis 700 000 dödsfall världen över (1). I Sverige avlider omkring 1 200 personer årligen till följd av fastställda suicid, och ytterligare cirka 300 dödsfall klassificeras som oklara (2). Att förebygga psykisk ohälsa och suicid är därför ett prioriterat område, både globalt och nationellt.

Sedan 2012 har staten och Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) årligen ingått överenskommelser om statliga stimulansmedel för att främja och stödja arbetet inom området psykisk hälsa (3). Överenskommelserna har sedan 2020 särskilt prioriterat regionernas och kommunernas suicidförebyggande arbete. Därför är det viktigt att utvärdera hur stimulansmedlen har påverkat arbetet.

I den här rapporten presenteras resultat från två studier som har undersökt hur de statliga stimulansmedlen har påverkat det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner. Utvärderingarna har genomförts av forskare vid Högskolan Dalarna och Karlstads universitet på uppdrag av Folkhälsomyndigheten.

Utvärderingarna har också resulterat i två faktablad (4, 5).

Syfte

Syftet med de två studierna var att utvärdera om de stimulansmedel för suicidförebyggande arbete som delades ut under 2020–2022 har påverkat det suicidförebyggande arbetet, och i så fall hur.

Frågeställningar

Studierna skulle ge svar på följande sex frågeställningar, inom tre olika områden:

Inom området struktur och organisation

1. Har stimulansmedlen påverkat hur det suicidförebyggande arbetet organiserats i län, regioner och kommuner?
2. Har stimulansmedlen påverkat hur arbetet organiserats i relation till det bredare arbetet med psykisk hälsa?
3. Har stimulansmedlen påverkat innehållet i lokala, regionala eller länsövergripande handlingsplaner?
4. Har stimulansmedlen påverkat samverkan inom det suicidförebyggande arbetet?

Inom området insatser

5. Har stimulansmedlen påverkat vilka suicidförebyggande insatser som genomförts?

Inom området effekter

6. Har insatser som genomförts med hjälp av stimulansmedel följts upp eller utvärderats?

Metod

Här beskrivs kort studiernas upplägg.

Högskolan Dalarna

Högskolan Dalarna genomförde en studie i tolv av landets län. Dessa län valdes ut för att de hade haft handlingsplaner för det suicidförebyggande arbetet, från 2019 eller tidigare, *och* hade nya eller reviderade handlingsplaner från 2021 eller senare. Detta gjorde det möjligt att jämföra innehållet i handlingsplanerna före 2020 med innehållet i handlingsplanerna efter 2020, då stimulansmedlen för suicidprevention infördes.

Forskarna samlade in och analyserade:

- handlingsplaner och andra strategidokument för det suicidpreventiva arbetet
- nationella enkätdata om genomförda suicidpreventiva insatser före och efter stimulansmedlens införande
- intervjudata från 30 nyckelpersoner i två län och fyra kommuner. Länen och kommunerna valdes ut för att få variation i suicidtal och fördelade stimulansmedel.

Data analyserades genom en kombination av induktiv (utifrån de förutbestämda frågeställningarna) och deduktiv (utan förutbestämda teorier) innehållsanalys.

Karlstads universitet

Karlstads universitet genomförde en fördjupad fallstudie i Värmlands län. Studien baserades på data från:

- en årlig länsenkät om det suicidpreventiva arbetet som besvarades av alla 16 kommuner i länet 2019, 2020, 2021 och 2022
- 14 intervjuer med personer med god insyn i det suicidförebyggande arbetet på kommunal eller regional nivå
- 3 gruppintervjuer med representanter för olika grupperingar inom det suicidförebyggande arbetet i länet.

Data analyserades genom en kombination av induktiv innehållsanalys (utifrån de förutbestämda frågeställningarna) och deduktiv innehållsanalys (utan förutbestämda teorier) samt genom kvantitativ bearbetning i datorprogrammet SPSS.

Resultat

Resultaten från de två studierna presenteras tematiskt utifrån områdena Struktur och organisation, Insatser respektive Effekter, och belyser utvecklingen av det suicidpreventiva arbetet efter införandet av de statliga stimulansmedlen.

Struktur och organisation

Tydligare organisation och betydelsen av länssamordnare

Studien av de tolv länen visar tydligt att stimulansmedlen har bidragit till en bättre organisation av det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner, framför allt genom att man kunnat tillsätta särskilda länssamordnare.

Intervjupersoner framhåller att samordnarna har fungerat som viktiga drivkrafter och stöttat det suicidförebyggande arbetet.

Även i Värmlands län har organisationen av det suicidförebyggande arbetet utvecklats påtagligt sedan stimulansmedlen infördes. Det finns nu en tydlig struktur med en länsstyrgrupp, en grupp för kommunala kontaktpersoner, en klinisk suicidpreventionsgrupp inom hälso- och sjukvården och en grupp för blåljussamverkan. Länssamordnaren har även här fått en alltmer framträdande roll. I Värmland finns också en särskild fördelningsnyckel för stimulansmedlen, vilken innebär att en tredjedel av medlen går till länet, en tredjedel till regionen och en tredjedel till kommunerna.

Stimulansmedlen verkar alltså ha bidragit till mer samordning och en tydligare struktur för det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner, med länssamordnaren som en central aktör. Samtidigt poängteras att fleråriga överenskommelser med fortsatt tilldelning av stimulansmedel skulle underlätta arbetet.

Viss integrering med arbetet med psykisk hälsa

Studien av de tolv länen visar att stimulansmedlen i viss mån lett till att det suicidförebyggande arbetet integrerats mer med det bredare arbetet som rör psykisk hälsa, dock utan någon tydligt ökad integrering under perioden 2019–2021.

Intervjupersoner menar att suicidprevention i hög grad ses som en integrerad del av arbetet med psykisk hälsa, men att det är svårt att få en fullständig samordning eftersom stimulansmedlen fördelas separat. Samtidigt finns en oro för att suicidfrågan kan hamna i skymundan om den helt införlivas i det bredare arbetet för psykisk hälsa.

Studien i Värmlands län visar att det suicidförebyggande arbetet numera är mer samordnat med arbete som rör psykisk hälsa, särskilt på läns- och regionnivå. Man vänder sig ofta till samma målgrupper och har delvis samma deltagare i de olika styr- och arbetsgrupperna. Kommunerna strävar också efter att integrera områdena psykisk hälsa och suicidprevention, men det är svårt eftersom dessa frågor ligger under olika förvaltningar. Behovet av en tätare samverkan mellan områdena lyfts, särskilt eftersom målgrupperna i hög grad är desamma.

Studierna tyder på att det suicidförebyggande arbetet och arbetet med psykisk hälsa har närmat sig varandra, men det är osäkert i vilken utsträckning stimulansmedlen har bidragit till detta. Enligt intervjupersonerna bör de två områdena hänga ihop men inte helt slås samman, eftersom det skulle kunna leda till minskat fokus på antingen det suicidförebyggande arbetet eller arbetet med psykisk hälsa.

Från dokument till handling

Båda studierna visar att stimulansmedlen har varit avgörande för arbetet med att ta fram och uppdatera handlingsplaner för suicidprevention i län, regioner och kommuner. Analys av både handlingsplaner och enkäter från de tolv länen visar en tydlig ökning av dokument som rör suicidförebyggande arbete mellan 2019 och 2021.

I Värmlands län ökade andelen kommuner med en handlingsplan för suicidprevention från 31 procent 2019 till 81 procent 2021. Flera kommuner har också kompletterat sina handlingsplaner med aktivitetsplaner för att de ska vara lättare att implementera och följa upp. Handlingsplanerna är ofta förankrade i nationella riktlinjer men också anpassade till lokala behov. De ses som viktiga för att operationalisera målsättningar till konkreta åtgärder, särskilt när de kopplas till aktivitetsplaner och uppföljningar. Intervjupersonerna lyfter att själva processen med att ta fram handlingsplaner också fungerat som ett lärande i organisationerna.

Stimulansmedlen verkar alltså ha varit en viktig drivkraft för att ta fram och besluta om lokala och regionala handlingsplaner för det suicidförebyggande arbetet.

Samverkan har främjats

Stimulansmedlen har främjat en bredare samverkan mellan aktörer, inom kommuner och mellan kommuner, regioner och civilsamhälle. Båda utvärderingarna visar att stimulansmedlen har bidragit till nya samverkansgrupper och nätverk. Genom samverkan blir arbetet mer sammanhållet, resurser kan användas mer effektivt, befintlig kompetens kan utnyttjas bättre, förståelsen för andras roller kan öka och dubbelarbete mellan aktörer kan undvikas. Intervjupersoner betonar vikten av nära samarbete mellan regioner och kommuner för att skapa en helhetsbild och undvika att vissa delar av det suicidförebyggande arbetet ”faller mellan stolarna”.

I Värmland är samverkan ett uttalat mål i både den länsövergripande strategiska planen och de kommunala handlingsplanerna. I flera fall har stimulansmedlen använts för att bekosta exempelvis lokaler och förtäring vid konkreta arrangemang, vilket underlättat samverkan.

Stimulansmedlen verkar alltså ha varit betydelsefulla för att stärka samverkan mellan regioner och kommuner och för att involvera civilsamhället i det suicidförebyggande arbetet, och därmed har de förbättrat förutsättningarna för ett brett och uthålligt suicidförebyggande arbete. Samtidigt kvarstår vissa utmaningar, såsom att personalomsättning, sekretesshinder och tidsbrist försämrar kontinuiteten i samverkansgrupper och nätverk.

Insatser

Mer kompetensutveckling och fler riktade insatser

Båda studierna visar att stimulansmedlen har varit viktiga för att planera och genomföra fler suicidförebyggande insatser, främst kompetensutveckling. I de tolv länen genomfördes fler utbildningar riktade till yrkesgrupper inom hälso- och sjukvården och andra yrkesgrupper som kan möta suicidnära personer, samt till allmänheten, efter att stimulansmedlen införts. Flera intervjupersoner betonade behovet av att säkerställa progression i utbildningsinsatserna, det vill säga att efter grundläggande basutbildning gå vidare med utbildningar till specifika yrkesgrupper. Även stöd till efterlevande, tidiga insatser för unga och rutiner för omhändertagande av suicidnära personer har ökat.

I Värmland rapporterades fler insatser med särskilt fokus på tillgänglighet till utbildning och information om suicidprevention, tidiga stödinsatser för barn och unga samt utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal. Kompetensutvecklingen har handlat om grundläggande suicidprevention, men även mer målgruppsanpassade utbildningsinsatser.

Stimulansmedlen verkar alltså ha bidragit till kompetensutveckling inom området suicidprevention, liksom till fler insatser, såsom stöd till efterlevande.

Insatser för att begränsa medel och metoder för suicid används sällan

Enligt båda studierna rapporteras få konkreta insatser med syfte att begränsa tillgången till medel och metoder för suicid, exempelvis skyddsräcken vid höga broar, trots att dessa insatser har ett starkt vetenskapligt stöd. Skälen uppgavs bland annat vara att sådana insatser kräver större investeringar, men också samverkan med förvaltningar som inte är vana vid att arbeta suicidförebyggande, till exempel de som ansvarar för infrastruktur och teknik.

Forskarna vid Karlstads universitet beskrev också att de suicidförebyggande insatserna i Värmland i viss mån följer vetenskapliga rekommendationer genom den länsgemensamma strategiska planen.

Insatser med syfte att begränsa tillgången till medel och metoder för suicid verkar alltså användas i låg utsträckning. Eftersom kunskapen om suicidförebyggande insatser varierar skulle det underlätta om kommunerna fick stöd från regional eller nationell nivå för att välja och utforma insatser.

Sociala skillnader beaktas i fördelningen av stimulansmedel

Forskarna vid Karlstads universitet undersökte om skillnader i kommunernas sociala sårbarhet hade beaktats när man fördelade stimulansmedel och utformade insatser i Värmlands län. Resultaten visar att intervjupersonerna hade god kännedom om utsatta grupper, baserat på statistik och forskning. De var också medvetna om vikten av att rikta insatser till särskilt utsatta grupper, och ville göra det. Trots det riktades majoriteten av de suicidförebyggande insatserna inte mot riskgrupper.

I Värmlands län används en omvänd fördelningsnyckel som innebär att små kommuner delvis kompenseras med en större del av stimulansmedlen. Fördelningsnyckeln verkar ha haft en positiv effekt genom att jämna ut kommunernas förutsättningar en aning.

Effekter

Oklart om stimulansmedel bidragit till uppföljning och utvärdering

Studien av de tolv länen visar att det finns en tydlig ambition att integrera det suicidförebyggande arbetet i ordinarie verksamhetsplanering och uppföljning. Många handlingsplaner innehåller planerade uppföljningar av insatser inom ramen för delårs- och helårsbokslut, vilket framhålls som viktigt för att bidra till att det suicidförebyggande arbetet blir stabilt och långsiktigt. Det framgår dock inte om stimulansmedel har använts för uppföljning eller utvärdering av suicidförebyggande insatser.

I Värmland gör länssamordnaren årliga uppföljningar av kommunernas arbete, och vissa aktiviteter såsom konferenser, seminarier och externa aktörers initiativ utvärderas. De flesta kommuner i länet planerar att undersöka hur stimulansmedlen har påverkat de suicidförebyggande insatserna, men har ännu inte gjort det.

Enligt båda studierna finns en medvetenhet om att det behövs indikatorer och att utvärderingar behöver planeras i ett tidigt stadium, men resurser, tid och stöd för genomförandet saknas. Samtidigt är den generella uppfattningen att det är svårt att utvärdera förebyggande arbete och att tolka suicidstatistik.

Det är oklart i vilken utsträckning stimulansmedlen har bidragit till uppföljningar eller utvärderingar av det suicidförebyggande arbetet.

Avslutande kommentarer

Stimulansmedlen som motor för förändring

Sedan stimulansmedlen för suicidprevention infördes 2020 har det suicidförebyggande arbetet utvecklats påtagligt i län, regioner och kommuner. Medlen har gjort det möjligt att organisera det suicidförebyggande arbetet, involvera aktörer och legitimera suicidprevention som en prioriterad folkhälsofråga. Enligt informanter har medlen skapat både ett praktiskt och ett symboliskt utrymme för samordnat suicidförebyggande arbete, i en tidigare mer ostrukturerad organisation. Stimulansmedlen verkar alltså ha fungerat som en motor för att initiera och förstärka det suicidförebyggande arbetet.

Vägen framåt – behov av långsiktighet

Många aktörer är oroliga för den framtida finansieringen och planeringen av de strukturer för suicidprevention som har byggts upp med hjälp av stimulansmedlen. Årsvis fördelning av medlen gör det svårt att planera långsiktigt, vilket i sin tur kan göra det svårt att behålla nyckelpersoner och etablerade arbetssätt. Informanter lyfter också att det tar tid att etablera en hållbar samordning. Flera anser att det behövs fleråriga överenskommelser och stabila ramar för att mer långsiktigt kunna integrera suicidprevention i den ordinarie verksamheten. En helt annan typ av finansiering, såsom permanent förstärkning inom ramen för den ordinarie lokala och regionala verksamheten kan kanske vara en lösning på lång sikt. När organisation och struktur för det suicidpreventiva arbetet är på plats blir utmaningen att upprätthålla arbetet och fortsätta att implementera effektiva insatser.

Sammanfattande reflektion

När utvärderingarna gjordes hade de statliga stimulansmedlen specifikt för suicidprevention funnits i två till tre år, och resultaten visar att medlen ökat förståelsen för att det suicidförebyggande arbetet är viktigt. Stimulansmedlen har drivit på utvecklingen av strukturer för suicidförebyggande arbete och bidragit till mer kunskap och mer samverkan inom området. Resultaten visar att stimulansmedel kan bidra till utveckling, förutsatt att det finns lokalt engagemang, politisk förankring och tydlig styrning. Det är dock svårt att med säkerhet avgöra vilken specifik påverkan stimulansmedlen haft i den komplexa verksamhet där suicidprevention bedrivs. Det går exempelvis inte att säga hur utvecklingen hade sett ut utan stimulansmedlen eftersom förändringar kan bero på andra faktorer, såsom samhällets generella utveckling eller parallella satsningar.

För att skapa förutsättningar för fortsatt utveckling inom det suicidpreventiva området kan gradvis integrering i ordinarie verksamheter, långsiktig finansiering och stöd för systematisk uppföljning behövas. De två utvärderingar som beskrivs i den här rapporten ger underlag för fortsatt dialog om hur nationella satsningar bäst kan utformas för att ge stöd i praktiken.

Referenser

1. WHO. Fact Sheets Suicide: World Health Organization. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/suicide>. Hämtad 2025-05-22.
2. Folkhälsomyndigheten. Statistik om psykisk hälsa i Sverige. <https://www.folkhalsomyndigheten.se/livsvillkor-levnadsvanor/psykisk-halsa-och-suicidprevention/statistik-psykisk-halsa/>. Hämtad 2025-05-22.
3. Sveriges Kommuner och Regioner. Insatser inom området psykisk hälsa - Överenskommelse mellan staten och Sveriges Kommuner och Regioner (SKR). 2020.
4. Folkhälsomyndigheten. Statliga stimulansmedel stärker det suicidpreventiva arbetet. 2025. <https://www.folkhalsomyndigheten.se/publikationer-och-material/publikationsarkiv/s/statliga-stimulansmedel-starker-det-suicidpreventiva-arbetet/>. Hämtad 2025-08-25.
5. Folkhälsomyndigheten. Att organisera suicidförebyggande arbete – lärdomar från tre län. 2025. <https://www.folkhalsomyndigheten.se/publikationer-och-material/publikationsarkiv/a/att-organisera-suicidforebyggande-arbete-lardomar-fran-tre-lan/>. Hämtad 2025-08-25.

I den här rapporten redovisas resultaten från två studier som har utvärderat hur de statliga stimulansmedel som riktats specifikt till suicidprevention har påverkat det suicidförebyggande arbetet i län, regioner och kommuner. Studierna har genomförts av Högskolan Dalarna och Karlstads universitet på uppdrag av Folkhälsomyndigheten.

Resultaten visar att de statliga stimulansmedlen för suicidprevention har fungerat som en motor för att initiera, utveckla och förstärka det suicidförebyggande arbetet. Resultaten kan bidra till fortsatt dialog om hur nationella satsningar bäst kan utformas för att ge stöd i praktiken.

Rapporten riktar sig till politiker som fattar beslut om utdelning av statliga stimulansmedel och till beslutsfattare och profession inom området suicidprevention i län, regioner och kommuner.

Folkhälsomyndigheten är en nationell kunskapsmyndighet som arbetar för en bättre folkhälsa. Det gör myndigheten genom att utveckla och stödja samhällets arbete med att främja hälsa, förebygga ohälsa och skydda mot hälsohot. Vår vision är en folkhälsa som stärker samhällets utveckling.

Folkhälsomyndigheten

Solna Nobels väg 18, 171 82 Solna. **Östersund** Campusvägen 20. Box 505, 831 26 Östersund.

www.folkhalsomyndigheten.se